

ندای سرخ را بخوانید و در میان مردم پخش کنید

پیام هشتم «ندای سرخ» بتاريخ اول شهریور 1388

هواداران «جنبش سبز» را به حال خود رها نکنید!

امروزه صحبت زیادی از تغییر شرایط می شود، اما بنظر می رسد کسی جرأت نمی کند که صریحاً به کم و کیف این تغییر بپردازد. حقیقت این است که علیرغم هشدارهای ما نسبت به طولانی بودن راهی که در پیش گرفتیم (1)، و ماهیت فرسایشی (2) جنگی که به آن مشغولیم، بسیاری از «پاران خیابانی» ما که تمام امید خود را به چند رهبر «جنبش سبز» بسته بودند و کورکورانه از رهنمودها و فراخوان های ایشان تبعیت می کردند، اینک، پس از دو ماه، به علت عدم توفیق مبارزاتشان و عملکردهای اشتباه و اثبات غیر کارشناسی بودن تحلیل و راه کارهایشان، دچار یأس و نا امیدگی گشته اند. و از آنجائیکه ایشان در داخل کشور، اکثریت بسیار پر تعدادی را تشکیل می دادند، تأثیر بسیار منفی ای در روحیه مبارزاتی تمامی «پاران خیابانی» گذاشته اند. اما، همانطور که سرودی انقلابی می گوید: «رزم خلق جاویدان است/ دشمن سرنگون! / پیکاری قهرآمیز و راهی بس گلگون/ مملو از خیز و افت!» آری! شرایطی که اکنون ما با آن روبرو هستیم، اولین افت در دریای مواج مبارزات مردمی است که پس از دو ماه مبارزه پیگیرانه و مملو از حماسه بر ما تحمیل شده است. البته شرایط زندگی و مبارزه طبقاتی اجازه طولانی ثبات به این شرایط نداده و به زودی تغییر می یابد. اما، این تغییر زمانی صورت می پذیرد که مردم از ریشه های چنین شرایطی آگاهی نسبی پیدا کنند و راهکارهای جدید مبارزاتی را بر مبنای شناخت جدیدشان، با موفقیت طراحی و اجرا نمایند. برای تسهیل در روند جمع بندی این شرایط است که ما به دوستان و رفقای «جنبش رنگین کمان» و بخصوص بخش «سرخ» آن توصیه می کنیم که «پاران خیابانی» سبز خود را رها نکرده و به ایشان برای یافتن ریشه های عدم موفقیت شان و پیدا کردن راهکارهای جدید، یاری رسانند.

بررسی علل بوجود آمدن این شرایط

بوجود آمدن این شرایط را نمی توان به یک علت خاص نسبت داد. اما، می توان علل متعدد آن را نسبت به اهمیت آنها ذکر کرد.

الف - بنظر ما مهمترین عامل ایجاد چنین شرایطی در مبارزات مردمی، تسلط نسبتاً مطلق رهبری کوتاه فکر اصلاح طلبان حکومتی و عدم توفیق آگاهان مسلط به علم مبارزات مردمی در تأثیرگذاری بر این جنبش بود. همانطور که در آخرین پیام خود (3) ذکر کردیم، هدف رهبری اصلاح طلب از این مبارزات، استفاده از مبارزات مردمی به مثابه اعمال فشار به هیئت حاکمه برای برکناری دولت کودتا و «تجدید انتخابات» بود. متأسفانه این رهبری معتقد بود که با یک دوره ی کوتاه، اما متمرکز و فشرده مبارزات مردمی و ایجاد اختلال در اوضاع عمومی اجتماعی می تواند هیئت حاکمه را از ترس «انقلاب مردمی» وادار به تمکین به خواسته های خود کند. به همین مناسبت بدون بررسی منشأ قدرت این مبارزات و کوشش در جهت طرح خواسته های مختلف و متنوع مردمی برای به حمایت کشاندن هر چه بیشتر و گسترده تر طبقات و افشار جامعه، فرخوان های پی در پی برای انجام اعتراضات مرکزی صادر کرد، و از آنجائیکه انتظار نداشت که جناح حاکم حاکمیت، سرنویشت نظام را به دولت کودتا پیوند دهد، این مبارزه را کوتاه مدت تلقی کرده و نیروی مبارزین بالفعل را فرسوده ساخت. موسوی در آخرین صحبت های خود بوضوح عدم آمادگی رهبران اصلاح طلب حکومتی را از مقاومت کودتاجیان و جناح حامی ایشان را مطرح کرده است. او در دیدار خود با خانواده های زندانیان اصلاح طلب اعتراف کرد که بازداشت های وسیع رهبران اصلاح طلب را پیشبینی نکرده بودند. (4) که در اینصورت می توان به جرأت گفت که حمایت بی چون و چرای خامنه ای از دولت کودتا را در نماز جمعه 29 خرداد و حکم تیر و کشتار مردمی پیامد آن پشتیبانی را نیز تصور نمی کردند و اصولاً در مورد وزن سیاسی سپاه و حامیان احمدی نژاد و قاطعیت ایشان در حفظ قدرت اجرایی در توهّم به سر می بردند. این اشتباه استراتژیک رهبران «جنبش سبز» باعث انتخاب تاکتیک غلط فشار بی امان تظاهرات های مرکزی شد که نتیجتاً نیروی مبارزاتی حاضرین در میدان را فرسوده نمود. آنها حتی با وجود رؤیت ریزش نیرو پس از هر تظاهرات، از آنجا که درک غلطی نسبت به میزان مقاومت حاکمیت داشتند و فکر می کردند که هر آن امکان سقوط کودتاجیان می رود، هرگز به فکر توسل به تاکتیک های درازمدت تر نیافتادند. از طرف دیگر، برخورد منفعلانه ی اکثریت قریب به اتفاق «طیف سرخ»، به علت عدم داشتن تحلیل علمی از شرایط، و کم شماری و عدم هماهنگی سرخ های درگیر در این مبارزات، باعث عدم تأثیرگذاری کافی در شرایط مبارزاتی شد. و در نتیجه خلاء رهبری کنونی که باعث ایجاد افت این مبارزات گشته است، حادث شد.

ب - ما باید بدانیم که منشأ نیروهای مبارزاتی مردم از «پاران خیابانی» است. این هسته ها، همانطور که دوستان «نشریه خیابان» (5) نیز ذکر کرده اند، عموماً بطور تصادفی، بصورت متفاوت و متنوع شکل می گیرند. برخی به علت دوستی چند نفر، دیگری بواسطه همکلاسی بودن، و یا خانوادگی و فامیلی و همسایگی و... بوجود می آیند. اما، برای رشد و پایز تولید و گسترده تر شدن آنها و بخصوص در جهت اهداف دمکراتیزه کردن جامعه، می بایست به سمت محلی شدن و یا صنفی شدن حرکت کنند. رفقای نشریه خیابان، به این حالت

ندای سرخ را بخوانید و در میان مردم پخش کنید

تصادفی تسلیم شده و با توصیه به مخفی شدن آنها، عملاً، همچون مشی چریکی عمل کرده و آنها را از شرایط اجتماعی لازم برای رشد و تبدیل شدن به نهادهای دموکراتیک مردمی جدا می کنند. در صورتیکه در یک انقلاب با ضرورت ها و اهداف دموکراتیک، این هسته ها باید در فعالیت های علنی در محل زندگی و اشتغال مردم شرکت کرده، به تبلیغ و ترویج و تهییج مردمی پرداخته و با جذب نیرو و سازماندهی محلی و صنفی آنها، بنای کمیته های (انجمن ها و نهائاً، شوراهای) محلی و صنفی پی ریزی کنند. باید دقت کرد که به اعتراف نویسنده مقاله «ارگان های قدرت مردمی»، همانطور که از عنوانش بر می آید، آنها باید تبدیل به نهادهایی شوند که مجموعاً، کل اعضای یک جامعه را در بر گیرند. بنابراین نمی توانند در اجتماع نامرئی و «مخفی» باشند. بلکه باید، همراه با دقت های لازم، بصورت علنی و در کنار مردم به مبارزه پرداخته و با ایشان عجین شوند. (6) ما امیدواریم که این اشتباه نظری، تنها بواسطه عدم تعمق و بررسی تئوریک این رفقا بوده و برخاسته از تعلقات نظری به پس مانده دیدگاه مشی چریکی نباشد.

بنابراین، تاکتیک صحیح برای ادامه و تداوم این مبارزات سمت و سو دادن به «پاران خیابانی» در تبلیغات محلی و مناطق اشتغال مردمی است. و از آنجا که تبلیغات بدون سازماندهی، یک نیرو را از بالقوه گی به یک نیروی مادی و واقعی تبدیل نمی کند، لازم است که در محیطی صورت پذیرد که حداقل یک یا چند نفر از «پاران خیابانی» بصورت دائم حضور داشته و مورد اعتماد افراد مورد نظر باشد.

محل های مسکونی و محل های اشتغال، زادگاه نیروهای مبارزاتی بوده و باید اکثر نیروی ما در آنجا متمرکز شود. ما در پیام های ششم و هفتم (7 و 8) خود به این پایگاه ها توجه کرده ایم. البته این به هیچوجه به معنای ترک کامل فراخوان های مرکزی در مناسبت های مختلفی نبوده، چرا که تنها در مجامع بزرگ و پر جمعیت مبارزاتی است که قدرت مردمی ایجاد شده و هر انسان مرددی را به توانایی هایش قانع می کند. اما زایش و آمادگی نیروی مبارزاتی در بطن جامعه و نهادهای دموکراتیک بوجود آمده و تعلیم می بیند.

ج - مشخصه دیگر هسته های «پاران خیابانی» همان تصادفی بودن آن است. یعنی این هسته ها نه بر مبنای یک اتحاد ایدئولوژیک و یا برنامه حزبی، بلکه بر مبنای نزدیکی های شخصی شکل گرفته اند و حامل تنوع دیدگاه ها هستند. همین رفقای «ندای سرخ» نیز در هسته هایی متشکل هستند که تعداد زیادی از آنها را مردم عادی هوادار «جنبش سبز» تشکیل داده که در انتخابات هم شرکت کرده بودند. بنابراین نباید گذاشت با مایوس شدنشان ترک مبارزه کنند. باید با ایشان صحبت کرد و انگیزه اولیه شان در شرکت در انتخابات را به یادشان آورد. باید به ایشان یادآوری کرد که مبارزات ما نه برای به قدرت رساندن این یا آن رهبر اصلاح طلب، بلکه علیه استبداد و برای تحقق دموکراسی و تضمین حقوق و آزادی های ابتدایی انسانی بوده که هنوز هم محقق نشده است. باید به ایشان بیاموزانیم که دموکراسی تنها از طریق ساختن نهادهای مردمی و جایگزینی آنها به جای نهادهای پوسیده قدرت استبدادی بدست می آید. اقدامی که در هر قدم آن با مقاومت وحشیانه جناح های حکومتی برای حفظ قدرت شان روبرو می شود. رهبرانی خیانت می کنند، جان باخته و به زندان می افتند، در هر قدم امکان اشتباهات زیادی می رود، به همین علت است که این مبارزه با آفت و خیز بسیاری همراه خواهد بود که این تازه اولین آنها است. باید به ایشان آموزاند که راهمان طولانی است و برای این راه آماده شان سازیم. در یک جمله: «پاران خیابانی» سبز خود را در این برهه سخت، تنها نگذارید!

**مرگ بر سازشکار!
نان، مسکن، آزادی - جمهوری شورایی!**

احمد فارسی، اول شهریور 1388

یادداشت ها:

- (1) پیشنهادی به مبارزین راه آزادی، 15 تیرماه 1388، <http://nedaanews.com/?p=111>
- (2) مبارزه فرسایشی، 5 تیرماه 1388، <http://nedaanews.com/?p=25>
- (3) پیام هفتم ندای سرخ، 23 مرداد 1388، <http://nedaanews.com/?p=347>
- (4) موسوی: دستگیری ها غیرقابل پیش بینی بود، بی بی سی 31 مرداد 1388، http://www.bbc.co.uk/persian/iran/2009/08/090822_wmj-mousavi.shtml
- (5) ارگان های قدرت مردم، امیرک، نشریه خیابان، شماره؟، تاریخ؟، <http://www.facebook.com/note.php?id=132394818208&id=713962245&ref=mf>
- (6) پیشنهادی به مبارزین راه آزادی، 15 تیرماه 1388، <http://nedaanews.com/?p=111>
- (7) پیام ششم «ندای سرخ»: 8 مرداد، نمونه زنده «جنبش رنگین کمان»، انقلاب و دموکراسی، 14 مرداد 1388، سایت ندای سرخ <http://nedaanews.com/sorkh/?p=72>
- (8) پیام هفتم ندای سرخ، 23 مرداد 1388، <http://nedaanews.com/?p=347>